

Por és hamu — többfelé

Legrégibb nyelvemlékünk híres mondata — bizony por és hamu vagyunk — nem veszi napjainkban sem aktualitását. Múlt héten az Üstökös és Arviz utca lakói, ezen a héten a Pulcz utca és a Klapka tér lakói panaszkodnak poros ügyeiket. Balla János (Pulcz utca 4.) különösen azt találja felháborítósnak, hogy az időnként már hajnaltól a környéken összezúfolódó autók vezetői nem törődnek sem a házak lakóinak, sem a kórház és klinika betegeknek nyugalmával, csapkodják az ajtókat, fölzúgatják a motorokat. Mindez akkor is hangos lenne, ha az úttesten művelnék, de az a gyakorlat, hogy egészen az ablakok alá, a járdára állnak fel parkolni. Seperni sem lehet utánuk, annyi szemetet hagynak, lévén, hogy az autók tisztaságának érdekében dinnyehéjtől az ételmaredekig mindent kidobálnak, ráhagyva eltakarításukat a légyhadra.

A Klapka térről Jung Jakab méltatlankodik azon, hogy csak annak aszfaltozott részét locsolják, a földest, a porost nem, s ráadásul az önkiszolgáló bolt szomszédságában a tér sarkán egy mindenféle szeméttel teli, üres telek van.

Talán — ha nem is megnyugtató, de érthető — válaszuk birtokában több türelmellel tudják olvasni szemlélni a jelenlegi állapo-

tokat. Valószínűnek tartjuk ugyanis, hogy a Boros József utcai csatornaépítés befejezte, s majd a Kossuth Lajos sugárúti rekonstrukció után megfelelő forgalmi

DM POSTA- LÁDA

s parkolási rendet alakítani ki ezen a környéken. Természetesen addig sem árt a hatóságok figyelmét felhívni az áldatlan állapotokra, ha már az autók, s motortulajdonosok humánusára nem lehet rábízni, milyen viselkedést tartanak emberinek.

A Klapka téren — információink szerint — újabb játszótéri részt alakítanak ki hamarosan az üres telek beépítéséig. Ennek terveit — egyébként társadalmi munkában — a városgazdálkodási vállalat készíti a II. kerü-

leti tanácsi hivatal kérésére. Hogy a tér — játszóterestől, baraküzletestől — emberemlékezet óta rendkívül elhanyagolt, mindenki tudja. Végleges megoldást azonban csak e környék teljes átépítése hozhat.

S még néhány szó az utcák öntözéséről: ezt a kerületi hivatalok megrendelése szerint végzi a városgazdálkodási vállalat. Tudomásul kell azonban venni, hogy korszerű eszközökkel takarítani, s locsolni csak ott lehet, ahol megfelelő az utburkolat. A port hiába locsolnák sokszor, legföljebb sár lenne belőle. Ezért elsősorban azt tartjuk fontosnak, hogy a városi tanács tagjai — s így a lakosság képviselői — által elfogadott tervek szerint egyre gyorsabb ütemben, olcsóbb módszerekkel látják el burkolattal a város különböző utcáit. Az, hogy melyik, jelenleg még földes utca mikor kerül sorra, attól is függ, hogy a városrekonstrukció miképpen érinti a környéket. Hiszen éppen a város lakosságának gondolkodó többsége háborodna föl, ha indokolatlanul dobánák ki pénzt egy olyan utca útépítésére, amelyben a közműveket csak két-három év múlva rakják le. Sok mindennek függvénye tehát az útépítés, következésképp a locsolás, a takarítás is.

Táblával vagy anélkül

Háborgó autótulajdonosok nevében panasolja Csányi János (Hattyú utca 62.), hogy a Marx téri piacon, a csarnoknak az autóbussz pályaudvar felőli oldalán öt forintot fizetnek a parkolásért az autósokkal, holott ezt csak akkor tehetné a városi tanács szolgáltató üze- me, ha a szabályoknak megfelelő parkolóhely lenne ott, a megfelelő táblával, az örzési díjszabástáblázzal el látva.

Szegeden valóban szükség lenne már, hogy néhány helyen a szabadon használt autóparkolók mellett megör- zököt is kialakítsanak, ennek azonban feltételei vannak. Nem először fordul elő, hogy a piaci parkolás ügyében vita támad, a szolgáltató üzem ugyanis egyszerűen a városi tanács megfelelő határozatát veszi alapul, mely kimondja, hogy a piacon

mennyi helypénzt lehet szedni kocsik, biciklik, motorok — autók után. Ez eredetileg — természetesen — azon járművekre vonatkozik, melyeknek tulajdonosai árusítás céljából mennek a piacra, de tulajdonképpen jöhíszeműség, s értelmezés kérdése, hogy a piac területére bevásárlás céljából behajtó autót miképpen bírálják el. Amíg a vita megnyugtatóan befejeződik, azt javasoljuk a piacot gépkocsival fölkereső olvasóinknak, hogy a közelben található parkolóknak, csendesebb utcákban hagyva autójukat, kerüljék ezt a kellemetlen szituációt. Mért végső soron, azt nem lehet kétségbe vonni, hogy egy-egy ilyen autó a piac területén olyasfajta, helyet foglaló járműnek is tekinthető, mely a piacot árusítás céljából fölkereső autósok elől veszi el a helyet.

Szerkesztői üzenetek

Barna Gábor, nyugdíjas olvasónk kérésére közöljük, hogy a nyugdíjnyújtásról szóló rendelkezések értelmében azok, akiknek 800 forint alatti a nyugdíja, munkaviszonyban korlátozás nélkül kereshetnek. Munkabérük után ugyanúgy jogosultak táppénzre, mint a nem nyugdíjas dolgozók. Ugyanez vonatkozik fizetéses szabadságukra is. Olvasónk munkáltatójának állítása tehát szabálysértő. Azt tanácsoljuk: keresse fel munkahelyének szakszervezeti bizottságát, kérje annak segítségét jogainak érvényesítéséhez.

Kiss Jánosnak, a Mészáros Ottó írta cikkhez fűzött kommentárját érdeklődéssel olvastuk. A Postakocsi csárda ügyében azonban már megírtuk álláspontunkat. Egyszerre — éppen az idegenforgalmi szezon rövidsége miatt — kevés a vállalkozó az egyébként jövedelmező szolgáltatásokra.

Sebestyén Ferencről (Juhász Gyula u. 3.) azt kérjük, hogy panaszát bővebben ismételje meg. Pesti Gábor

(Kiskundorozsma) türelmére is számítunk, míg megtudjuk, hogy miért nincs fa a TÜZÉP-telepen. Köszönjük dr. Jezerniczky Ákos nyugalmazott ügyvédnek kis tudósításunk főszereplőjének életútját ismertető adatait, de attól tartunk, hogy azokat — éppen az ügy botrányos volta miatt — nem lesz szerencsénk használni.

Kooperációs járműgyártás

Idén 14 százalékkal emelkedik Magyarország és Csehszlovákia áruforgalma, összesen félmilliárd rubel értékű a két ország közötti árucseré. A további kapcsolatok bővítését célozzák az októberben, hazánkban megrendezésre kerülő csehszlovák gazdasági, műszaki napok, amelyről kedden sajtótájékoztató tartottak az eseményekről rendezői.

Mint Csehszlovákia budapesti nagykövetségének kereskedelmi kirendeltségén elmondották, iparuk főként speciális gépi berendezéseket, szerszámgepeket, számítá-

technikai eszközöket, mezőgazdasági gépalkatrészeket és építőanyag-ipari berendezéseket szállít Magyarországra. A magyar ipar élelmiszeripari gépeket, komplett konzervgyári berendezéseket gyárt Csehszlovákiának. A hagyományos árucseré mellett a két ország gazdasági kapcsolataiban mind nagyobb szerepük van a kooperációnak, és az együttműködés más, korszerű formáinak. Ezek továbbfejlesztését segíti, hogy az eseménysorozat alkalmat ad a két ország szakembereinek a tapasztalatcserére.

Vita a zöldségről

Kontra: a maszek

Ha rabja lennék a mostani sorozat közben szerzett előítéleteknek, a templom lépcsőjén kellett volna keresnem Kellermann Józsefet. Az eddig hallottak logikája szerint — ha a zöldségkereskedelemből nem lehet megélni — neki régen koldusbotra kellett volna jutnia. Jó egészségnak örvend, és a szegénység szele is elkerül.

— Ön miből él?
— Abból, hogy kereskedem.
— És megéri?
— Meg.
— Jól él?
— Tölem függ, mennyit keresek.
— Van receptje?
— Ahogy dolgozom, úgy keresek.
— Nem kölcsönkérni akarok: mennyit keres?
— Van egy ésszerű határ, amíg a progresszív adó be nem lép. En nem értek egyet vele, mert utána nincs doppingszer, de lehet, hogy így jó.

— Ha többet dolgozna, több ár is kellene.
— Szerencsére van elég.
— De fonnyadt, poshadt megvénül, mire a vevőhöz kerül.
Ezt elmondhatom akár melyik boltban, legföljebb azt mondják, nem tehetnek róla, nem ők fonnyasztják. A maszek kereskedő kikéri magának.

— Ehen halnék, ha nem jót árulnék.
— Mi az üzlet titka?
— Nem adhatom drágábban, mint a nagy boltok adják. Nekem szebbet kell adnom.

— És ha nem kel el? Ha szombatról megmaradt hétfőre?
— Akkor leértékelem. Amennyiért vettem, annyit adom. Akkor nem kerestem rajta. Akkor az a haszon, hogy még mindig nem fizettem rá. Nekem helyzeti előnyöm van: nem kell jóváraimra, ha öregszik az ár. Nincs bürokrácia, kiteszem rá a másik cédulát, és kész. Két perc múlva már viszik.

— Ha tehát meg lehet élni a zöldségből, kérdezzük másként: csak a zöldségből megélne?

— Nem. Aki sárgarépaért bejön, mást is venni akar. Rendes lakásban kis szoba lehetne csak a bolt, olyan kicsi. Nem sorolom, mi mindent raknak bele.

— Honnan szerzi a zöldséget, gyümölcsöt?

— En nem szeretem, ha helyembe hozzák. Itt mindenki azt mondja, a legszebb portékát hozza. Nem tudom összehasonlítani másikkal. Ott a piac, ott látom, mi van. A legszebbet megveszem. Hajnalban én már a piacon vagyok.

Húsz év óta ez a bolt semmit nem változott. Mai fogalmaink szerinti korszerűnek messziről se lehet mondani.

— Alaptörvény: a vevőt nem szabad becsapni. Hozsúrúton nem lehet csalni. Ha énbenem nem bízik a vevő, odamegy, ahol bízhat. Pontos mérés, udvarias kiszolgálás, és mindenből a

legszebbet adni — ez a bolt titka.

— Az udvariasságról még néhány szót!

— Semmi különös nem tudok mondani. Nem gaszulállok, nincs hajlongás, nincs nagyságos asszony, semmi cafrang nincs, de figyelmeség van.

Jön egy vevő, zöldséget, sárgarépát venne. Zöldségből az utolsó csomót viszi, sárgarépából az utolsó — egyetlen — szálát. Azt is ládák fenekéről szedik elő.

— Eppen elég, köszönöm szépen.

— Nincs lelkiismeretfurdalása? Még csak készül zárni, és nincs sárgarépa.

— Nem vagyok állami bolt, rajtam nem kér számon a vevő. De azt tudja, hogy holnap reggel minden lesz.

— Sok üzlet van a környéken. Nem zavarja?

— Nem. Kiegészítjük egymást. Meg is nézem, mit árulnak, nehogy túlszaladjak az árral.

— Tanulta a mesterségét? Állítólag zöldséggel kereskedni külön tudomány.

— Tanultam. Kétszer kimentem a piacra az elődömmel. Megnéztem, hogyan veszi, hogyan adja. Ennyi a tudomány. Ne csodálkozzon, de szakmám szerint én elektroműszerész vagyok.

— Az is menő pálya.

— Ezt választottam.

— Mondja meg őszintén, ha a környező boltokban hasonlóan fürge emberek árulnák a zöldséget, akkor is megélné?

— Fiatal vagyok ahhoz, hogy a templom lépcsőjén kolduljak, szakmám is van, tehát megélnék. De a rollót lehúzhattam. Egy hét alatt tönkremennék.

Tegnap eddig jutottunk: ha a „kis zöldséget” munkája szerint külön fizetnék, az állami vagy szövetkezeti kereskedelem legalább így kereskedne a zöldséggel, mint a maszek teszi. Nyomás okaink vannak, hogy takarékoskodjunk a bérről. De ahol mi házogatunk, kitölti más. Tisztelem munkájáért az Április 4. útja közepén áruzó maszek zöldségest. Több hivatalos elismerés is lóg a falán, tehát hivatalosan is tiszteljük. De nem kellene legalább ennyire tisztelnünk az állami boltok zöldségeseit? A bérről. Hiszen a mottó most is az: ha megéri, a kereskedő a föld alól is fölhajítja az árut. És ha sok van belőle, olcsóbb.

Horváth Dezső
(Folytatjuk.)

A színház új művészei

Egervári Klári

Két színház kivételével az ország valamennyi vidéki színházában játszott már Egervári Klári. S hogyan kezdődött e különös színészi pálya? Tizenhárom évesen — Pécs közelében laktak — már színpadon énekelt. Ekkor hallotta őt az odalátogató Pécsi Nemzeti Színház igazgatója, Szendrő József. Épp a színpadon énekelt, amikor megérkezett a pécsi társulat. Szendrő végighallgatta, majd azt mondta Egervári Klárinak, ha elvégezte iskoláit, jelentkezzen nála. Még nem volt 15 éves, amikor szerződtette a Pécsi Nemzeti Színház. Minden szerepet megtanult a kulisszák mögött, s mint, ahogy a nagykönyvben meg van írva, első, jelentős szerepét beugrásként érte el. A Gül Baba Leilája volt első főszerepe.

Aztán következtek a vidéki színházak: Győr, majd Békéscsabán 19 évesen Shakespeare Júliája, Miskolc, ahol operett- és prózai szerepeket játszott, Veszprém, ahol az akkor nyílt színház első tagjai között szerepelt, majd Szolnok, Kaposvár, ahol öt évet töltött. Az elmúlt évben külföldi turnén vett részt. A magyar show műsor állomásai: Törökország, Belgium, Ausztria. Élmenyekkel gazdagon megrakott tarsollyal tért haza: a törökországi különös atmoszféra, a belgiumi élmények, s az ausztriai forró sikerű esték még elevenen élnek emlékezetében. Itthon, a Szegedi Nemzeti Színház várta. Bár sokat járt Szegeden, ismeri a várost, a szegedi szín-

ház mégis azon kevesek közé tartozik, ahol Egervári Klári még nem játszott. Az idei évad második premierjén lép színpadra, a Szabin nők elrablása című zenés játékban. Olyan darabok után következnek az Imádok férjhez menni, a Lulu, a Potyautas. Vallja, hogy a zenés vígjátékok jobban hasonlítanak a prózához, mint az operettnek. Ezekben a darabokban egyaránt magas szinten kell énekelni, táncolni és játszani is. Nagyobb művészi felkészültséget, igényességet követel a színésztől.

Azt mondja a Szegedi Nemzeti Színház művésznője, hogy minden évadkezdet olyan érzéssel tölti el, mintha újra kezdené, előlrol a pályát. Új a város, a színház, a társulat. Boldogan jött Szegedre, s szerepeivel szeretné kiérdemelni a szegedi közönség szeretetét.

T. L.

Öntőnapok

Kedden a Miskolci Nehézipari Műszaki Egyetemen megnyitották az öntészet fejlesztésének időszerű kérdésével foglalkozó országos öntőnapokat. Dr. Dobos Györgynek, az Országos Magyar Bányászati és Kohászati

ti Egyesület elnökének megnyitóját után dr. Horgos Gyula, kohó- és gépipari miniszter tartott vitaindító előadást. Hazánkban, mint elmondotta, jelenleg 140 vállalat állít elő különböző öntvényeket.